

זה מתחיל בקפה של שש

(מתוך מסיבת חדר-האוכל החדש 1980)
מלים: מיכאל בן דרור
לחן: עפ"י "דו-רה-מי" (רוגרס)

זה מתחיל בקפה של שש
למשכים ולמי שבתש -
אחר כך הילדים אוכלים קצת כלום
ואורזים את הסנדוויץ' לכפר בלום.
(צריך לקום ...)
או אז נוסעי האוטובוס
(צריך לזוז ...)
ואז מתחיל השטפון:

עלמות המתפרה -
שני זיתים וכף סובין.
לשמירה על הגזרה
לתופרות תשעה קבין.
ותנוח לה בסך
האוגדה של המוסך
בפינה של הפסנתר -
לשתות תה ולקטר טר טר ...

בשולחן הפינתי
זו נבחרת המפעל -
המצב הוא משפחתי,
החרטום נישא אל-על!
מתנדבים-איזו תקיעה! -
כבר יושבים מעל שעה ...
הספור ישן נשן
והכל עפוף עשן שן שן ...

זה מתחיל בקפה של שש
למשכים ולמי שבושש -

אחר כך נחלאים טיפין, טיפין
ומקצה שמורים של הגרעין
(לא תאמין)

המבשלות אוכלות תחילה -
(אצולה)

ואז מתחיל השטפון:

מתגדב זקנו ארוך
מדטץ עם פרוטאין

סבתא רבתא - איזה ברוך! -

נתקעה עם המעיין.

כותנאים צרובי צוואר

דייסתם כילו מכבר,

יתחיל בן כרך

והבס נותן תדריך.

רץ כולו פעלים -

אך יש שולחן שקצת יותר:

היא תופסת לו מקום,

הוא איננו מוחזר.

הסדרן דרוך כץ:

על סרפו יקפץ קפץ:

בפינה של הפסנתר

ממשיכים עוד לקטר סר סר

חילון אחרון עלי,

מחופש בלבוש של גרין,

מנומנם מתפכח מן החרוץ -

ביציה אחורונה ימשוך - והופ! -

דלי ראשון

(איזה חרבון)

יוצף הכל במי סבון

(בתיאבון)

ואז מתחיל השטפון.....